

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 6.11.2013 г.
COM(2013) 768 final

2013/0376 (NLE)

**Ратификация на втория период на задължения по Протокола от Киото към
Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата**

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за одобрение на изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата
конвенция на ООН по изменение на климата и на съвместното изпълнение на
задълженията, произтичащи от него**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

През декември 2012 г. на конференцията в Доха по въпросите на изменението на климата 192-те страни по Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата приеха изменение на Протокола от Киото¹. Това „изменение от Доха“ установява втори период на задължения по Протокола от Киото, който започва на 1 януари 2013 г. и завършва на 31 декември 2020 г., с правно обвързващи задължения за намаляване на емисиите за страните, изброени в приложение Б.

Споразумението по изменението от Доха бе постигнато като част от по-широк пакет. Освен 38-те страни, обхванати в рамките на втория период на задължения, понастоящем над 60 други държави, включително САЩ, Китай, Индия, Южна Африка и Бразилия, са поели ангажимент за смекчаване на последиците от изменението на климата съгласно Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата („Конвенцията“). Това води до общ дял от над 80 % на глобалните емисии, обхванати от международни задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата в рамките както на Протокола от Киото, така и на Конвенцията. Друг основен елемент на този по-широк пакет е консенсусът на страните по Конвенцията да „приемат протокол, друг правен инструмент или съгласуван резултат, имащ правна сила, съгласно Конвенцията и приложим за всички страни“ не по-късно от 2015 г., който следва да поражда действие и да бъде изпълняван от 2020 година².

Член 4 от Протокола от Киото позволява на страните да изпълняват своите задължения съвместно. Европейският съюз и петнадесетте страни, които бяха държави членки при подписването на Протокола от Киото през 1997 г., решиха да направят това през първия период на задължения (2008—2012 г.) и съответно ратифицираха Протокола през 2002 г.³ В изменението от Доха и в изявлението на Европейския съюз и неговите държави членки при приемането му⁴ се посочва, че Европейският съюз и неговите държави членки отново възнамеряват да изпълнят съвместно своите цели за намаляване на емисиите по втория период на задължения. Освен това Европейският съюз и неговите държави членки също така изразиха намерението си да изпълнят своите задължения по втория период на задължения по Протокола от Киото съвместно с Исландия. Включването на Исландия в тази група страни, които изпълняват съответните си задължения съвместно, е вследствие на искане в този смисъл от Исландия през юни 2009 г. На заседанието си от 15 декември 2009 г. Съветът приветства това искане и прикани Комисията да представи препоръка за започване на

¹ Решение 1/СМР.8, прието на Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по Протокола от Киото, FCCC/КР/СМР/2012/13/Add.1

² Решение 2/СР.18, прието от Конференцията на страните по Конвенцията, параграф 4, в документ UNFCCC/СР/2012/8/Add.1.

³ Решение 2002/358/ЕО от 25 април 2002 г. за одобрение от името на Европейската общност на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за промените на климата и съвместното изпълнение на ангажиментите, произтичащи от нея, ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1.

⁴ Пълният текст на това изявление е отразен в параграф 45 от доклада от Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по Протокола от Киото, за нейната осма сесия, проведена в Доха от 26 ноември до 8 декември 2012 г. (FCCC/КР/СМР/2012/13).

необходимите преговори с Исландия.⁵ През юни 2013 г. Комисията представи на Съвета своята препоръка.

В рамките на изменението от Доха Европейският съюз, неговите държави членки и Исландия се задължават да ограничат своите средни годишни емисии на парникови газове в годините от 2013 до 2020 г. на 80 % от своите равнища на емисии през базовата година (в повечето случаи 1990 г.⁶). Това задължение се основава на целите за намаляване на емисиите, определени в пакета от документи за климата и енергетиката, приет през 2009 г., по-специално на схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) и на Решението за разпределяне на усилията⁷. Задължението е определено, като са взети предвид разликите по отношение на обхвата между законодателството на Европейския съюз и втория период на задължения по Протокола от Киото⁸. Този подход е в съответствие със заключенията на Съвета от март 2012 г., в които се посочва, че съвместното задължение на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия следва да се основава на пакета от документи за климата и енергетиката, но също и че задълженията за намаляване на емисиите на отделните държави членки през втория период на задължения по Протокола от Киото „не надвишават техните задължения, договорени в законодателството на Европейския съюз“. Този подход беше следван от Европейския съюз и неговите държави членки през април 2012 г. при представянето на техните задължения по втори период на задължения.⁹

Законодателство на Европейския съюз за изпълнение на целта от 80 % до 2020 г. вече съществува. По време на приемането му бяха представени разширени оценки на въздействието относно икономическите последици за всяка държава членка, които бяха актуализирани, за да се вземе предвид въздействието на икономическата и финансовата криза.¹⁰ Вследствие на това в Доха Европейският съюз и неговите държави членки се

⁵ Заключение на Съвета от 15 декември 2009 г. относно споразумение за съвместно изпълнение с Исландия на бъдещо международно споразумение в областта на климата, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/111941.pdf.

⁶ През първия период на задължения базовите години за ЕС бяха, както следва: за въглероден диоксид (CO₂), метан (CH₄) и диазотен оксид (N₂O) всички държави членки ползват 1990 г. като базова година, с изключение на: България — 1988 г.; Унгария — средната стойност от 1985 до 1987 г.; Словения — 1986 г.; Полша — 1988 г.; и Румъния — 1989 г. За флуорсъдържащите газове всички държави членки ползват 1995 г. като базова година, с изключение на: Австрия, Франция, Италия и Словакия — 1990 г.; и Румъния — 1989 г.

⁷ Законодателството, прието на 23 април 2009 г., включително Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността и Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г., ОВ L 140, 5.6. 2009 г.

⁸ Тази разлика в обхвата е обяснена подробно в работния документ на службите на Комисията „Подготовка на количествената цел на ЕС за ограничаване и намаляване на емисиите (QELRO) въз основа на пакета на ЕС относно климата и енергетиката“, SWD (2012) 18 final, 13.2.2012 г.

⁹ Представяне от Дания и Европейската комисия, от името на Европейския съюз и неговите държави членки, на 19 април 2012 г. относно „Информация относно количествените цели на ЕС за ограничаване и намаляване на емисиите (QELRO) за втория период на задължения по Протокола от Киото“, FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

¹⁰ Работен документ на службите на Комисията „Оценка на въздействието, приложена към пакета от мерки за изпълнение на целите на ЕС в областта на изменението на климата и енергията от възобновяеми източници до 2020 г.“, SEC (2008) 85/3, 23.1.2008 г.; и Работен документ на службите на Комисията, придружаващ Съобщението от Комисията (COM(2010) 265) „Анализ на възможните варианти след намаляването с 20 % на емисиите на парникови газове и оценка на опасността от изместване на въглеродни емисии, Обща информация и анализ“, Част I и II, SEC(2010) 650, 25.5. 2010 г.

споразумяха за незабавно изпълнение на своите задължения и отговорности, свързани с втория период на задължения по Протокола от Киото, считано от 1 януари 2013 г. Освен това Европейският съюз е на път да изпълни своята цел за 2020 г. Последната инвентаризация на парниковите газове показва, че емисиите през 2011 г. в 27-те държави членки са били с 18,4 % под равнището от 1990 г. (без земеползването, промените в земеползването и горското стопанство, и използването на гъвкави механизми)¹¹. Коригирано с оглед на разликите в обхвата и покритието на Протокола от Киото и след приемане на 1990 г. като базова година за Кипър и Малта, действителното намаление на емисиите през 2011 г. в сравнение с емисиите от базовата година по Протокола от Киото, би било с малко повече от 20-те %, изисквани през втория период на задължения. Въз основа на най-новите прогнози на държавите членки за емисиите на парникови газове и като се приема, че се прилагат политиките и мерките, които са в сила понастоящем, Европейската агенция за околната среда е посочила умерено по-нататъшно намаляване на емисиите до 2020 г., с общо намаление до 2020 г. в размер на приблизително 19 % под равнищата от 1990 г.¹² Това потвърждава, че според прогнозите Европейският съюз може да изпълни своята цел по втория период на задължения с политиките и мерките, които са в сила понастоящем. Предложението на ЕС за преминаване към 30 % обаче остава валидно. Освен това се провеждат дискусии за икономически най-ефективния път на развитие, по който ЕС да намали емисиите си на парникови газове с 80—95 % до 2050 г., включително целта за 2030 г.

Официалното влизане в сила на изменението от Доха е важна цел за Европейския съюз. Това изисква 144 от 192-те страни по Протокола от Киото, включително Европейския съюз и неговите държави членки, да депозират своите документи за приемане. Настоящото предложение за решение на Съвета за одобрение на изменението от Доха ще позволи на Европейския съюз да направи това. В допълнение към ратифицирането от страна на Европейския съюз също така е необходимо държавите членки да приключат своите собствени процедури по ратификация. В съответствие с обичайната практика, след съответните им процедури по ратификация, Европейският съюз и неговите държави членки ще депозират едновременно своите документи за приемане, за да се позволи едновременното влизане в сила за всички тях. Това би следвало да се извърши много преди Конференцията в Париж по изменението на климата в края на 2015 г.

2. ИЗМЕНЕНИЕТО ОТ ДОХА

С изменението от Доха се определят задълженията за смекчаване на последиците от изменението на климата за втория период на задължения по Протокола от Киото за държавите, които са изброени в приложение Б към Протокола. Освен това с него се правят допълнителни изменения в текста на Протокола, които трябва да бъдат изпълнявани през втория период на задължения. Повечето от тези изменения само дават възможност за изпълнението на новите задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата, но има също и няколко разпоредби, които водят до промени в съществени задължения. Те се отнасят до включването на нов газ — азотен

¹¹ Европейска агенция за околната среда, „Годишна инвентаризация на емисиите на парникови газове в ЕС 1990 г.–2011 г. и доклад за инвентаризация от 2013 г.“ — представяне на секретариата на Конвенцията, май 2013 г.

¹² Европейска агенция за околната среда, „Тенденции и прогнози за емисиите на парникови газове в Европа, 2012 г.: Проследяване на напредъка по Протокола от Киото и целите до 2020 г.“ (Greenhouse gas emission trends and projections in Europe 2012: Tracking progress towards Kyoto and 2020 targets), Копенхаген, 2012 г., стр. 60.

трифлуорид (NF_3); две разпоредби, свързани с амбициозността на задълженията на страните за втория период на задължения (т.нар. „механизъм за амбициране“) и нов член 3, параграф 7б.

Задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата за втория период на задължения в приложение Б

Изменението от Доха предвижда изменена таблица в приложение Б към Протокола от Киото, която съдържа трета колона, определяща правно обвързващи задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата за втория период на задължения под формата на количествени задължения за ограничаване или намаляване на емисиите във всички отрасли на икономиката (QELRC). В третата колона от таблицата в приложение Б към Протокола от Киото тридесет и осем страни по Протокола от Киото са посочили като свои QELRC процент от емисиите през своята базова година или период. Това включва четири страни, които към днешна дата не са имали цел по Протокола от Киото (Кипър, Малта, Казахстан и Беларус). Съединените американски щати бяха заличени от приложение Б, тъй като никога не са ратифицирали Протокола. Канада вече не е страна по Протокола от Киото след оттеглянето ѝ, което поражда действие от 12 декември 2012 г. Япония, Нова Зеландия и Руската федерация остават страни по Протокола от Киото, но не са се ангажирали с цел за втория период на задължения. Те вече са включени, заедно с Канада, в отделен раздел в приложение Б.

Целта от 80 %, посочена за Европейския съюз и неговите държави членки в приложение Б, се придружава от бележка под линия, която уточнява, че тези задължения се основават на разбирането, че същите ще се изпълняват съвместно от Европейския съюз и неговите държави членки. Целите от 80 % на Хърватия и Исландия също са придружени от бележки под линия, с които се пояснява, че те ще изпълняват своите цели съвместно с Европейския съюз и неговите държави членки.

Добавяне на азотен трифлуорид (NF_3)

Списъкът от парникови газове в обхвата на Протокола от Киото, съдържащ се в приложението към него, е разширен с добавянето на един газ: азотен трифлуорид (NF_3). NF_3 е парников газ с голям потенциал; понастоящем емисиите му са много малки, но нарастват, и той има потенциал за глобално затопляне от 17 200 (един тон емисии на NF_3 в атмосферата е еквивалентен на 17 200 тона въглероден диоксид).

Член 3, параграф 1в: механизъм за амбициране

Изменението от Доха предвижда в нов член 3, параграф 1в, опростена процедура, която позволява на дадена страна да адаптира своето задължение чрез увеличаване на амбицията си по време на даден период на задължения. Преди това такава корекция би била третирана като изменение на приложение Б към Протокола, което изисква консенсус между всички страни по протокола за неговото приемане и ратифициране от три четвърти от страните за неговото влизане в сила. Вследствие на изменението от Доха процедурата по увеличаване на амбицията беше много улеснена. Дадено увеличаване на амбиция, предложено от договаряща се страна по отношение на нейната собствена цел, се счита за прието, освен при възражение на над три четвърти от страните. Освен това то вече не изисква ратифициране за влизането си в сила.

Член 3, параграф 7б: корекция на предписаните количества

Изменението от Доха автоматично отменя предписаните емисионни единици на дадена страна, ако и доколкото предписаните ѝ количества за втория период на задължения надвишават нейните средни емисии през първите три години от предходния период на задължения, умножени по осем (броят на годините през втория период на задължения).

Това означава, че изменението от Доха автоматично регулира целта на дадена страна, за да се предотврати нарастване на емисиите ѝ за периода от 2013 до 2020 г. над средните ѝ емисии за годините от 2008 г. до 2010 г.

3. ПРЕДЛОЖЕНОТО РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

Настоящото предложение за решение на Съвета е основата за одобрение на изменението от Доха от страна на Европейския съюз и определя условията на съвместното изпълнение на задълженията на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия.

Проекторешението

Предложението за решение потвърждава, че Европейският съюз и неговите държави членки ще изпълняват своите задължения съвместно, включително с Исландия (член 2), и пояснява отговорностите за представяне на доклади, за да се улесни изчислението на предписаните количества от Комисията и държавите членки (член 3). Освен това то съдържа стандартни разпоредби относно отговорностите за депозиране на документа за приемане на изменението от Доха в ООН (член 4) и относно съвместното депозиране на инструментите за приемане (член 5, параграф 1). Важно е да се отбележи, че то изисква от държавите членки да предприемат необходимите стъпки за приключване на вътрешните си ратификационни процедури не по-късно от 16 февруари 2015 г., доколкото е възможно (член 5, параграф 2), и изисква от държавите членки да уведомят до 15 септември 2014 г. Комисията за вероятната дата за приключване на съответните процедури (член 5, параграф 3).

Предложеното решение също така съдържа две приложения и едно допълнение. В допълнението се предоставя пълният текст на изменението от Доха във вида, в който е прието в Доха и за което страните са уведомени на 21 декември 2012 г.¹³ Общ преглед на ключовите разпоредби от изменението от Доха е даден в раздел 2 по-горе. Приложение I съдържа „Уведомление относно условията на споразумението за съвместно изпълнение на задълженията на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия съгласно член 3 от Протокола от Киото“, както се изисква в член 4, параграф 2 от Протокола („Уведомление относно условията за съвместно изпълнение“). Приложение II съдържа актуализирана декларация за степента на компетентност, която следва да бъде направена от Европейския съюз в съответствие с член 24, параграф 3 от Протокола от Киото.

Уведомление относно условията за съвместно изпълнение (приложение I)

Уведомлението относно условията за съвместно изпълнение в приложение I се състои от три раздела. В първия раздел членовете на споразумението се описват като Европейският съюз, неговите държави членки и Исландия. Във втория раздел се постановява как членовете на споразумението ще изпълняват задълженията си. В третия раздел се определят съответните равнища на емисиите, разпределени на членовете на споразумението.

Съвместно изпълнение на задълженията по член 3 от Протокола

Член 4, параграф 2 от Протокола от Киото изисква страните по споразумение за съвместно изпълнение да уведомят секретариата на Конвенцията относно условията на споразумението за съвместно изпълнение на техните задължения по член 3. В раздел 2

¹³ Уведомление от генералния секретар на ООН, действащ в качеството си на депозитар, C.N.718.2012.TREATIES-XXVII.7.c (уведомление на депозитаря).

на споразумението за съвместно изпълнение подробно се описва как тези задължения съгласно член 3 от Протокола, както и всякакви решения, които трябва да бъдат взети по силата на тези задължения, се прилагат за втория период на задължения. За всички разпоредби, прилагани през първия период на задължения, предложението продължава подхода, избран от Европейския съюз и петнадесетте държави членки, които са били страни по споразумението за съвместно изпълнение за първия период на задължения. Това включва прилагането на член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола на равнището на държавите членки, като базовата година за Европейския съюз е сумата от избраните базови години от държавите членки, както и изключването на международното въздухоплаване (т.е. полети между държавите членки, както и полети между държави членки и трети страни) в съответствие с разпоредбите на Конвенцията и на Протокола. Текстът на раздел 2 разяснява това. Освен това в него се описва как член 3, параграф 1в — механизмът за амбициране — и член 3, параграф 7б се прилагат по отношение на втория период на задължения.

Член 3, параграф 1в: механизмът за амбициране

В нов член 3, параграф 1в изменението от Доха предвижда опростена процедура, която позволява на всяка от страните да адаптира своето задължение чрез увеличаване на амбицията си по време на даден период на задължения. Приложение I към проекта на решението за ратификация уточнява, че всяка държава членка може самостоятелно да реши да увеличи степента на амбициозност, като анулира съответните единици по Протокола от Киото. Официално увеличаване на амбицията във връзка със съвместното задължение на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия, и произтичащо от това намаление на съвместното предписано количество, може да бъде направено само съвместно.

Член 3, параграф 7б: корекция на предписаните количества

Новият член 3, параграф 7б изисква задължението на дадена страна за втория период на задължения да бъде най-малко на равнището на нейните средни емисии за годините от 2008 г. до 2010 г., което автоматично подобрява целите, които в противен случай биха позволили увеличаване на емисиите над това средно равнище. Европейският съюз, неговите държави членки, Хърватия и Исландия декларираха при приемането на изменението от Доха, че „член 3, параграф 7б ще се прилага към съвместното предписано количество по споразумението за съвместно изпълнение от Европейския съюз, неговите държави членки, Хърватия и Исландия, и няма да бъде прилагано към Европейския съюз, неговите държави членки, Хърватия и Исландия индивидуално.“¹⁴

Тъй като прилагането на член 3, параграф 7б към Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия съвместно е основно допускане в решението на Съюза за ратифициране, то е неразделна част от определението и амбицията на задълженията на Съюза. Следователно в приложение I към проекта на решение за ратификация изрично се посочва, че като част от изпълнението на задълженията по член 3 от Протокола от Киото на Европейския съюз, държавите членки и Исландия изчислението по член 3, параграф 7б от Протокола се прилага към съвместното предписано количество за втория период на задължения и към сумата от средните годишни емисии на членовете за годините от 2008 г. до 2010 г., умножена по осем.

По примерна оценка на съвместното предписано количество за втория период на задължения, направена въз основа на наличните понастоящем данни за базовата година и при прилагане на стойностите на потенциала за глобално затопляне от втория доклад

¹⁴ Бележка под линия 4 по-горе.

за оценка на Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК), средното годишно предписано количество емисии на парникови газове би възлизало на приблизително 4 632 милиона тона еквивалент на въглероден диоксид. По последните докладвани данни средните годишни емисии от Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия за годините от 2008 г. до 2010 г. са 4 782 милиона тона. Следователно не се очаква в резултат от член 3, параграф 7б от Протокола да има автоматично анулиране на предписани емисионни единици за Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия (вж. таблицата).

Таблица: Прилагане на член 3, параграф 7б в Европейския съюз и Исландия *

Емисиите през базовата година**	Емисии на ПГ 2008 г.	Емисии на ПГ 2009 г.	Емисии на ПГ 2010 г.	Средни емисии на парникови газове за 2008, 2009 и 2010 г.	Оценка на средното годишно предписано количество 2013—2020 г.
5 790	4 989	4 623	4 734	4 782	4 632
<p>* Въз основа на данни от инвентаризацията за 2013 г. и стойности на потенциала за глобално затопляне от втория доклад за оценка на МКИК</p> <p>** Ако се приеме 1990 г. като базова година за Кипър и Малта</p> <p>Всички стойности са в милиона тона еквивалент на въглероден диоксид</p>					

Съответни равнища на емисии, разпределени на членовете на споразумението

Общо равнище на емисии за СТЕ на ЕС

Раздел 3 от приложение I описва начинът, по който съответните равнища на емисиите са разпределени за Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия. Това отразява подхода, възприет в пакета от документи за климата и енергетиката:

- Определя се общо равнище на емисии за емисиите от сектори и газове, изброени в приложение А към Протокола от Киото, които също са обхванати от СТЕ на ЕС (т.е. включени са в приложение I към Директивата за СТЕ на ЕС и като се вземе предвид прилагането на членове 24 и 27 от нея)
- Емисиите от сектори и газове, изброени в приложение А към Протокола от Киото, които не са обхванати от СТЕ на ЕС, и поглъщанията от източници, обхванати от Протокола от Киото, ще бъдат обхванати от равнищата на емисии от отделните държави членки и Исландия.

Този подход е различен от подхода, избран за първия период на задължения, при който индивидуалните задължения, определени за всяка държава членка, обхващаха изцяло нейните емисии от всички отрасли на икономиката. Това е така поради промените, договорени в пакета относно климата и енергетиката, считано от 1 януари 2013 г., според които СТЕ на ЕС вече не функционира чрез цели на отделни държави членки и национални разпределителни планове. Той се прилага чрез единствено, общо за Съюза количество квоти или „таван“ и хармонизирана система за разпределяне на квоти за емисии чрез търг и разпределени безплатно на преходен принцип квоти. Съгласно тази система не е възможно предварително да се определи точно делът в СТЕ на ЕС за

отделните държави членки в споразумението за съвместно изпълнение. Основната причина за това е преминаването към продажба на квоти на търг — за насърчаване на икономическата ефективност, избягване на неочаквани печалби и насърчаване на солидарността и растежа — като метод по подразбиране за разпределяне на квоти за емисии. Сред останалите причини са невъзможността да се определи предварително действителното разпределение на квотите по СТЕ на ЕС на нови участници и евентуалните промени в списъка на отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии.

Както е посочено по-горе, международното въздухоплаване не влиза в обхвата на общото равнище на емисии за СТЕ на ЕС, тъй като не е включено в приложение А към Протокола от Киото.

Равнища на емисиите за държавите членки и Исландия

Емисиите в секторите, включени в Протокола от Киото, които не са обхванати от СТЕ на ЕС, ще продължават да бъдат обхванати от равнищата на емисии, определени за отделните държави членки и Исландия. Разликата спрямо първия период на задължения е, че тези равнища на емисии вече не са представени като процент за намаление в сравнение с емисиите от базовата година, а като абсолютна стойност. Тази абсолютна стойност, изразена в тонове еквивалент на въглероден диоксид (еквивалент на CO₂), се посочва за всяка държава членка в таблица 1 от приложение I. За Исландия тази стойност ще бъде включена при сключване на двустранно споразумение с Исландия за съвместното изпълнение на нейните задължения и тези на Европейския съюз и неговите държави членки. Стойността за отделната държава членка е равна на сумата на годишното разпределено количество емисии (АЕА) за тази държава членка съгласно Решението за разпределяне на усилията за годините от 2013 до 2020 г. Тя се изчислява въз основа на стойностите на потенциала за глобално затопляне от Четвъртия доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменение на климата, както е посочено в приложение II към Решение 2013/162/ЕС на Комисията¹⁵, и се коригира с [Решение за актуализиране на АЕА — С(2013)7183]. Тя се коригира допълнително с резултатите от прилагането на член 3, параграф 7б от Протокола от Киото¹⁶.

Азотен трифлуорид (NF₃)

Изменението от Доха включва NF₃ в обхвата на Протокола от Киото. Това включване бе предвидено в Регламента относно механизма за мониторинг¹⁷, съгласно който се изисква мониторинг и докладване на емисиите на NF₃. Емисиите на NF₃ обаче не са обхванати от СТЕ на ЕС или от Решението за разпределяне на усилията, и затова не са част от целите на държавите членки съгласно законодателството на Европейския съюз. Тъй като съвкупните емисии на NF₃ в Съюза са незначителни, в представянето пред

¹⁵ Решение 2013/162/ЕС на Комисията от 26 март 2013 година за определяне на годишните разпределени количества емисии за държавите членки за периода от 2013 до 2020 г. съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 90, 28.3.2013 г., стр. 106.

¹⁶ По член 3, параграф 7б от Протокола от Киото се изисква, с цел изчисляване на предписаните им количества, онези страни, които са включени в приложение Б, за които промените в земеползването и горското стопанство представляват нетен източник на емисии на парникови газове през 1990 г., да включват в емисиите си за базовата 1990 г. или период съвкупните си антропогенни емисии, изразени в еквивалент на въглероден диоксид, по източници минус погълнатите количества от погълтители през 1990 г. в резултат на промени в земеползването.

¹⁷ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза, ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13–40.

Конвенцията през април 2012 г., от страна на Европейския съюз и неговите държави членки, на техните задължения по Протокола от Киото, посочените емисии бяха сметени за нулеви.¹⁸ Настоящото предложение за решение на Съвета изисква от държавите членки да отчитат тези емисии за покриване на предписаните количества на държавата членка, в която са извършени тези емисии.

Земеползване, промени в земеползването и горско стопанство (LULUCF)

Член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола от Киото включват емисиите от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (LULUCF) в Протокола от Киото. Разпоредбите за прилагане, договорени по Протокола от Киото, преразгледани на Конференцията в Дърбан по изменението на климата, изискват от страните, поели задължение, да отчитат емисиите и поглъщанията, свързани със залесяването, възстановяването на гори и обезлесяването, както и с управлението на горите, като част от техните задължения във втория период на задължения. Освен това страните могат да изберат да отчитат емисиите от управлението на обработваемите площи и пасищата. Докато от страните се изисква да отчитат емисиите от LULUCF към задълженията си по Протокола от Киото, това не е така в Европейския съюз, където емисиите от сектора на LULUCF не са включени нито в СТЕ на ЕС, нито в Решението за разпределяне на усилията. През май 2013 г. обаче Европейският парламент и Съветът приеха Решение 529/2013/ЕС, с което се установяват правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, дължащи се на дейности във връзка с LULUCF, и относно информация за действията, свързани с тези дейности.¹⁹ Това законодателство привежда отчитането на LULUCF в Европейския съюз в съответствие с изискванията на Протокола от Киото.

Въпреки че прогнозирането на емисиите от отделните държави членки в сектора на LULUCF е трудно, прогнозните разчети показаха, че за Съюза като цяло секторът на LULUCF вероятно ще предостави нетни LULUCF кредити от около 1 % от емисиите през базовата година в Европейския съюз²⁰. Следователно в представянето пред Конвенцията през април 2012 г., от страна на Европейския съюз и неговите държави членки, на техните задължения по Протокола от Киото, LULUCF емисиите за Съюза като цяло бяха сметени за нулеви.²¹

В съответствие с отговорността на държавите членки за политиката в областта на горите и като се вземе предвид липсата на цели на Европейския съюз за сектора на LULUCF, държавите членки ще трябва да отчитат емисиите и поглъщанията в LULUCF, доколкото те са обхванати от Протокола, за покриване на техните индивидуални равнища на емисии. Включването на сектора на LULUCF в равнищата на емисии на държавите членки и Исландия се основава на допускането, че в този сектор не възникват нетни емисии или поглъщания. Всички такива емисии обаче могат да бъдат компенсирани чрез преизпълнение в други сектори, които не са обхванати от СТЕ на ЕС: чрез използването на гъвкавите механизми по Протокола от Киото, както и чрез използване на неизползваните права за емисии, пренесени от първия период на задължения, натрупани в резерва за излишък от предходен период (PPSR).

¹⁸ Бележки под линия 8 и 9 по-горе.

¹⁹ Решение № 529/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, дължащи се на дейности във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство и относно информация за действията, свързани с тези дейности, ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 80.

²⁰ Бележка под линия 8 по-горе.

²¹ Бележка под линия 9 по-горе.

Комисията ще следи отблизо емисиите и поглъщанията от сектора на LULUCF в държавите членки. Ако се окаже, че отделните държави членки са изправени пред неочаквани значителни емисии от LULUCF, дори и при прилагането на стабилни политики за ограничаването им, Комисията ще разгледа възможността да предложи механизъм за подпомагане на засегнатите държави членки.

В заключенията си от март 2012 г. Съветът потвърди наличието на особености при гъсто залесените страни, особено по отношение на ограничените възможности за покриване на емисиите от залесяването, възобновяването на гори и обезлесяването с нарастващи поглъщатели в резултат от управлението на горите.²² Комисията ще продължава да проучва варианти с оглед намирането на задоволително решение, което гарантира екологична цялостност.

Определяне на равнищата на емисиите и предписаните количества

Протоколът от Киото изисква задълженията да бъдат преведени в предписани количества, които отразяват разрешените количества емисии в тонове еквивалент CO₂ по време на даден период на задължения. В настоящото предложение за решение на Съвета е предвидено, че предписаните количества на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия са равни на съответните равнища на емисиите, които са определени в раздел 3 на приложение I към него.

Настоящото предложение също така предвижда съвместно предписано количество за Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия, което отразява количественото задължение за съвместно намаляване на емисиите в размер на 80 % от емисиите от базовата година. Както е определено от съответните разпоредби на Протокола от Киото, съвместното предписано количество ще се изчислява, като се умножи сумата от емисиите през базовата година на държавите членки и Исландия по 80 % (съвместното задължение) и по осем (продължителността на периода на задължения в години).

Съвместното предписано количество осигурява основата за определяне на индивидуалните предписани количества на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия, както следва:

- Съответното предписано количество на дадената държава членка и на Исландия е сумата от съответното равнище на емисиите, посочено в таблица 1 от приложение I към предложението за решение на Съвета, и прилагането на член 3 параграф 7б от Протокола от Киото за тази държава членка или за Исландия.
- Предписаното количество на Европейския съюз е разликата между съвместното предписано количество и сбора от равнищата на емисии на държавите членки и Исландия. Стойността ще бъде окончателно определена в светлината на доклада на Европейския съюз, за да се улесни изчислението на съвместното предписано количество.

Изпълнение на задълженията за докладване

Съгласно разпоредбите за прилагане по Протокола от Киото се изисква до 14 април 2015 г. всяка страна да представи доклад, за да се улесни изчислението на предписаното количество и да се покаже способността за водене на отчетност за собствените емисии и предписано количество. Съгласно член 3 от настоящото

²² Параграф 9 от заключенията на Съвета от 9 март 2012 г. относно действията, предприети след конференцията в Дърбан по въпросите на климата.

предложение за решение на Съвета от Комисията се изисква да изготвя и представя доклада, за да се улесни изчислението на съвместното предписано количество за Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия, както и предписаното количество на Европейския съюз (съответстващо на емисиите, обхванати от СТЕ на ЕС). От всяка от държавите членки и от Исландия се изисква да представят доклад, за да се улесни изчислението на съответното им предписано количество, обхващащо емисии, различни от тези по СТЕ на ЕС. Тези доклади ще бъдат обект на преглед, след което предписаните количества трябва да бъдат окончателно определени и записани в компилацията и в счетоводната база. Докладите за улесняване изчисляването на предписаните количества на държавите членки и Исландия ще изразяват предписаното количество като равностойно на равнището на емисии на дадената държава членка или на Исландия, както в тонове еквивалент на CO₂, така и като процент от емисиите от базовата година за тази държава членка или за Исландия.

Допълнителните задължения за докладване, включително докладите за годишна инвентаризация, ще продължат да бъдат изпълнявани от Комисията (от името на Европейския съюз) и държавите членки. Те се изискват по силата на международно договорените изисквания за докладване съгласно Протокола от Киото и се изпълняват посредством Регламента относно механизма за мониторинг. Подходът за съвместно изпълнение, установен в настоящото предложение за решение на Съвета, ще изисква от държавите членки да докладват поотделно своите емисии по източници и поглъщането по поглъщатели, попадащи в обхвата на Протокола от Киото, в секторите, които не са включени в СТЕ на ЕС. Член 7 от Регламента относно механизма за мониторинг вече изисква държавите членки да докладват ежегодно за своите емисии по СТЕ на ЕС, и за съотношението между посочените емисии и общите докладвани емисии. Източникът на тези данни се предоставя от Дневника на операциите в Европейския съюз (ДООЕС), в който се извършват проверки и се записват всички трансакции, осъществявани в рамките на СТЕ на ЕС. Европейската агенция за околната среда (ЕАОС), като използва данни от ДООЕС, публикува чрез достъп със своето приложение за преглеждане на данни от СТЕ на ЕС обобщени данни за проверените емисии, квоти и предадени единици, разбити по държава членка, сектор, мащаб и година.²³ Същите тези данни се използват и за анализи на емисиите на ПГ в различни официални доклади, включително в годишния доклад на Комисията относно напредъка при изпълнението на задълженията, поети в рамките на Съюза, и на международните задължения, публикуван съгласно член 21 от Регламента относно механизма за мониторинг,²⁴ и в годишните доклади на ЕАОС относно тенденциите и прогнозите за емисиите на парникови газове в Европа. Освен това данните се използват също така и в годишния доклад за инвентаризацията на парниковите газове в Европейския Съюз, коригирани с оглед на разликите в обхвата между Протокола от Киото и СТЕ на ЕС (като се изключи международното въздухоплаване).

Декларация за степента на компетентност (приложение II)

С приложение II към предложеното решение се актуализира декларацията за степента на компетентност, направена след ратифициране на Протокола от Киото през 2002 г. Сега в нея се изброяват всички 28 държави — членки на Европейския съюз и е отразено влизането в сила на Договора от Лисабон.

²³ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/data-viewers/emissions-trading-viewer>.

²⁴ Предходните доклади бяха издадени съгласно член 5 от Решение 280/2004/ЕО, което бе заменено с Регламента относно механизма за мониторинг.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за одобрение на изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата и на съвместното изпълнение на задълженията, произтичащи от него

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) На конференцията в Доха по въпросите на изменението на климата през декември 2012 г. страните по Протокола от Киото („Протокола от Киото“) към Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата („Конвенцията“) приеха изменението от Доха, установяващо втори период на задължения по Протокола от Киото, който започва на 1 януари 2013 г. и завършва на 31 декември 2020 г. С изменението от Доха се изменя приложение Б към Протокола от Киото, като се определят допълнителни правно обвързващи задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата за страните, изброени в посоченото приложение, за втория период на задължения, и се изменят и допълнително се определят разпоредби за изпълнение от страните на задълженията за смекчаване на последиците от изменението на климата по време на втория период на задължения.
- (2) Съюзът и неговите държави членки се договориха за изменението от Доха като част от пакет, който съдържа поети ангажименти за смекчаване на последиците от изменението на климата по Конвенцията и Протокола от Киото от широк кръг държави и води до общ дял от над 80 % на глобалните емисии, обхванати от задължения за смекчаване на последиците от изменението на климата за периода след 2012 г.
- (3) Друг основен елемент на посочения пакет е консенсусът на страните по Конвенцията не по-късно от края на 2015 г. да приемат протокол, друг правен инструмент или съгласуван резултат, имащ правна сила, съгласно Конвенцията и приложим за всички страни, който следва да поражда действие и да бъде изпълняван от 2020 година. Преговорите относно този правно обвързващ инструмент са в ход в рамките на работната група *ad hoc* за Платформата от Дърбан за засилено действие .
- (4) Изменението от Доха подлежи на приемане от страните по Протокола от Киото и влиза в сила за онези от страните, които са го приели, на деветдесетия ден след датата на получаването от депозитаря по конвенцията на документите за приемане на най-малко три четвърти от страните по Протокола от Киото. За

влизането в сила на изменението от Доха са необходими общо 144 документи за приемане.

- (5) В заключенията си от 9 март 2012 г. Съветът постигна съгласие да предложи за Съюза количественото задължение за съвместно намаляване на емисиите от 20 % за втория период на задължения по Протокола от Киото. Това задължение бе определено въз основа на общите емисии на парникови газове за Съюза, разрешени през периода 2013—2020 г. по неговия пакет в областта на климата и енергетиката.¹
- (6) Освен това Съветът постигна съгласие, в съответствие с този подход, че задълженията за намаляване на емисиите на отделните държави членки няма да надвишават задълженията, договорени в рамките на законодателството на Съюза, и че задълженията ще се основават на сумата от емисиите през базовата година на държавите членки в съответствие с Протокола от Киото. На конференцията в Доха по въпросите на изменението на климата Съюзът и неговите държави членки съответно договориха количествено задължение за намаляване на емисиите, с което техните средни годишни емисии на парникови газове по време на втория период на задължения се ограничават до 80 % от сумата на техните емисии през базовата година. Това е отразено в изменението от Доха.
- (7) В съответствие със заключенията на Съвета от 9 март 2012 г. Съюзът предложи също така намаление с 30 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 1990 г., като част от глобално и всеобхватно споразумение за периода след 2012 г., при условие че други развити страни поемат задължение за подобни намаления на емисиите и развиващите се страни допринасят по подходящ начин съобразно своите отговорности и съответни възможности. Това предложение е отразено в изменението от Доха.
- (8) Целите на Съюза и неговите държави членки са изброени в изменението от Доха с бележка под линия, в която се посочва, че тези цели се основават на разбирането, че те ще се изпълняват съвместно от Европейския съюз и неговите страни членки в съответствие с член 4 от Протокола от Киото. Съюзът, неговите държави членки, Хърватия и Исландия също излязоха със съвместна декларация след приемането на изменението от Доха, изразяваща намеренията им да изпълняват съвместно своите задължения във втория период на задължения. Тази декларация е отразена в доклада от конференцията и беше повторена в заключенията на Съвета от 17 декември 2012 г.
- (9) С решението си да изпълняват своите задължения съвместно, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото, Съюзът и държавите членки са съвместно отговорни по силата на параграф 6 от посочения член и съгласно член 24, параграф 2 от Протокола за изпълнението на количествените си задължения за намаляване на емисиите съгласно член 3, параграф 1а от Протокола от Киото. Вследствие на това и в съответствие с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз държавите членки поотделно и съвместно имат

¹ Законодателството, прието на 23 април 2009 г., включително Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността и Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г., ОВ L 140, 5.6. 2009 г.

задължението да вземат всички подходящи мерки, общи или конкретни, за гарантиране изпълнението на задълженията, произтичащи от предприетите действия на институциите на Съюза, за улесняване на изпълнението на това задължение и за въздържане от всякакви мерки, които биха могли да изложат на опасност изпълнението му.

- (10) В същата декларация Съюзът, неговите държави членки, Хърватия и Исландия посочиха също така, в съответствие с член 4, параграф 1 от Протокола от Киото, с който се разрешава на страните да изпълняват съвместно своите задължения по член 3 от Протокола от Киото, че член 3, параграф 7б от Протокола ще се прилага към съвместното предписано количество по споразумението за съвместно изпълнение от Европейския съюз, неговите държави членки, Хърватия и Исландия, а няма да бъде прилаган към държавите членки, Хърватия и Исландия индивидуално. По време на своето заседание на 15 декември 2009 г. Съветът приветства искането на Исландия да изпълни задълженията си по втория период на задължения съвместно със Съюза и неговите държави членки и прикани Комисията да представи препоръка за откриването на необходимите преговори за сключване на споразумение с Исландия, което да е в съответствие с принципите и критериите, определени в пакета на Съюза в областта на климата и енергетиката. В споразумението с Исландия, отнасящо се до участието на Исландия в съвместното изпълнение на задълженията на Съюза, на неговите държави членки и Исландия във втория период на задължения по Протокола от Киото, се определят условията за това участие.²
- (11) Протоколът от Киото изисква от страните, които са съгласни да изпълняват задълженията си по член 3 от Протокола съвместно, да определят в посоченото споразумение съответното равнище на емисиите, разпределено за всяка от страните. Протоколът от Киото изисква от страните по споразумението за съвместно изпълнение да уведомят секретариата на Конвенцията за условията по това споразумение на датата на депозиране на техните документи за ратификация или одобрение.
- (12) В съответствие с действащото законодателство на Съюза съответното равнище на емисиите, разпределено на Съюза, обхваща емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³, до степента, в която тези емисии на парникови газове са обхванати от приложение А към Протокола от Киото.
- (13) Съответните равнища на емисии на държавите членки и Исландия покриват останалите емисии на парникови газове по източници и поглъщания по поглъщители на техните територии, когато тези източници и поглъщители не са обхванати от Директива 2003/87/ЕО, но са обхванати от Протокола от Киото. Това включва всички емисии от източници и поглъщания от поглъщители от причинени от човека дейности, свързани със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство, обхванати от член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола от Киото, както и всички емисии на азотен трифлуорид (NF₃).

²

[позоваване на двустранно споразумение с Исландия]

³

Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

- (14) Комисията следва да продължава да проучва варианти с оглед намирането на задоволително решение с цел да отговори на особеностите на гъсто залесените страни, особено по отношение на ограничените възможности за покриване на емисиите от залесяването, възобновяването на гори и обезлесяването с нарастващи поглътители в резултат от управлението на горите, и което гарантира екологична цялостност.
- (15) В съответствие със заключенията на Съвета от 9 март 2012 г. и предложението на Съюза и на неговите държави членки за поставяне на цел от 80 % по втория период на задължения, равнищата на емисии на държавите членки са равни на сумата от годишните разпределени количества емисии за 2013 г. до 2020 г., определени съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁴. Тази сума, основана на стойностите на потенциала за глобално затопляне от четвъртия доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменение на климата, беше определена съгласно приложение II към Решение 2013/162/ЕС на Комисията⁵ и коригирана с [Решение за актуализиране на АЕА от м.септември — С(2013)7183]. Равнището на емисиите за Исландия беше определено в споразумението с Исландия.
- (16) По силата на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁶ държавите членки са задължени да докладват действителното или прогнозираното разпределение на проверените емисии, докладвани по инсталации и оператори съгласно Директива 2003/87/ЕО, по категории източници от националните инвентаризации на парниковите газове, когато е възможно, както и съотношението на тези проверени емисии към общите докладвани емисии на парникови газове за тези категории източници. Това дава възможност на държавите членки да докладват поотделно за емисиите, обхванати от техните собствени равнища на емисии. В раздела за предписаното на Съюза количество в доклада на Съюза следва да бъде определено количеството на емисиите, обхванати от предписаното количество, които са генерирани във всяка държава членка.
- (17) На Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по Протокола от Киото, е взето решение, че всяка страна със задължение, изброена във втория период на задължения, следва до 15 април 2015 г. да представи на секретариата на Конвенцията доклад, за да се улесни изчислението на предписаното ѝ количество. Комисията следва да изготви доклада, за да се улесни изчислението на съвместното предписано количество на Съюза, неговите държави членки и Исландия. Този доклад също така ще определи предписаното количество на Съюза. Държавите членки и Исландия следва да представят своите доклади до 15 април 2015 г., в които ще се

⁴ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136).

⁵ Решение 2013/162/ЕС на Комисията от 26 март 2013 година за определяне на годишните разпределени количества емисии за държавите членки за периода от 2013 до 2020 г. съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 90, 28.3.2013 г., стр. 106.

⁶ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

определят техните предписани количества като равни на техните равнища на емисии, както са изброени в приложение II към настоящото решение.

- (18) С цел да подчертаят ангажимента на Съюза и неговите държави членки за навременното влизане в сила на изменението от Доха, Съюзът, неговите държави членки и Исландия следва да го ратифицират не по-късно от 16 февруари 2015 г.
- (19) Изменението от Доха следва да бъде одобрено от името на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата („Конвенцията“), договорено на 8 декември 2012 г. в Доха, се одобрява от името на Европейския съюз.

Текстът на изменението от Доха е приложен към настоящото решение.

Член 2

Съюзът и неговите държави членки изпълняват своите задължения по член 3 от Протокола от Киото и изменението от Доха в съответствие с уведомлението относно условията на споразумението за съвместно изпълнение на задълженията на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия съгласно член 3 от Протокола от Киото („уведомлението“), съдържащо се в приложение I.

Член 3

1. Комисията изготвя доклада за да улесни изчисляването на съвместното предписано количество на Съюза, неговите държави членки и Исландия, и вследствие на това предписаното количество на Съюза, в съответствие с изискванията на Протокола от Киото, изменението от Доха и решенията, приети в съответствие с тях. Комисията представя този доклад на секретариата на Конвенцията до 15 април 2015 г.

2. Предписаните количества на държавите членки и Исландия се равняват на равнищата на емисиите, определени в уведомлението в приложение I. До 15 април 2015 г. държавите членки представят доклади на секретариата на Конвенцията, за да се улесни изчислението на техните предписани количества, в съответствие с изискванията на Протокола от Киото, изменението от Доха и решенията, приети в съответствие с тях.

Член 4

1. Председателят на Съвета посочва лицето(ата), оправомощено(и) да депозира(т) от името на Съюза документа за одобрение при генералния секретар на Организацията на обединените нации в съответствие с член 20, параграф 4 и член 21, параграф 7 от Протокола от Киото, заедно с актуализираната декларация за степента на компетентност, предвидена в приложение II, в съответствие с член 24, параграф 3 от Протокола от Киото.

2. Председателят на Съвета също така определя лицето(ата), оправомощено(и) да уведоми(ят), от името на Европейския съюз, с уведомлението по приложение I, секретариата на Конвенцията в съответствие с член 4, параграф 2 от Протокола от Киото.

Член 5

1. Държавите членки предприемат необходимите стъпки с оглед депозиране на техните документи за приемане едновременно с тези на Съюза и, доколкото е възможно, не по-късно от 16 февруари 2015 г. При депозиране на техните документи за приемане на изменението държавите членки уведомяват от свое име, с уведомлението по приложение I, секретариата на Конвенцията в съответствие с член 4, параграф 2 от Протокола от Киото.

2. Държавите членки информират Комисията не по-късно от 15 септември 2014 г. за своите решения да приемат изменението или, в зависимост от обстоятелствата, за евентуалната дата на приключване на необходимите процедури. Комисията, в сътрудничество с държавите членки, уговаря дата за едновременно депозиране на документите за одобрение или приемане.

Член 6

Настоящото решение влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател